

בש"פ 7599/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 7599/17**

כבוד השופט מ' מוזע
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזוי בחיפה (השופט א'
פורת) במ"ת 28756-07-17 מיום 17.9.2017

תאריך הישיבה: י"ג בתשרי התשע"ח (3.10.2017)

בשם העורר: עו"ד דן גלעד

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבג

ההחלטה

1. ערך לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המוחזוי בחיפה מיום 17.9.2017 במ"ת 28756-07-17 (כב' השופט א' פורת), במסגרת הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו מאחריו סORG וברית.

2. ביום 13.7.2017 הוגש נגד העורר כתוב אישום המחייב לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפות קטין הגורמת לו חבלה חמורה על ידי אחראי, תקיפות קטין הגורמת לו חבלה של ממש על ידי אחראי והתעללות בקטין וחסר ישע על ידי אחראי. על-פי כתוב האישום במספר אירועים שונים תקף העורר את בנו בן שבעה החודשים, הכה וטלטל אותו כך שגרם לו לשירותות, דימומים מוחיים, חבלות בעניינים, ובאחד האירועים אף לאובדן הכרה.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת הבקשת טענה המדינה כי בידיה ראיות לכואורה להוכחת אשמתו של העורר, וכי העבירות המียวחות לו הין חמורות ומעלות חש סביר שהעורר יסכן את בטחון הציבור בכלל ובנו הקטן בפרט. בדיון שנערך ביום 23.7.2017 הסכים בא כוח העורר לקיום של ראיות לכואורה וביקש להפנות את העורר לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. חוות הדעת הפסיכיאטרית קבעה כי העורר אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין, ובדיון שנערך ביום 13.8.2017 ביקש בא כוח העורר להפנותו לקבלת תסקير שירות מב奸.

4. מהتسקיר שהוגש בעניין העורר ביום 7.9.2017 עלה כי מדובר בצעיר שלא עבר פלילי אשר תפקד ללא דופי במסגרת בהן שגה, כגון בבית הספר ובמסגרת שירותו הצבאי. שירות המבחן התרשם "מפער בין החשדות החמורים בכתב האישום אל מול תפకודו התקין במישורי חייו השונים בעבר", ועל רקע פער זה התקשה שירות המבחן לשלו סיכון להישנות עבירות דומות מצדיו של העורר. שירות המבחן בחן שתי חלופות מעצר בעניינו של העורר - אחת בבית הורי בפיקוח אמו ואחיו, והשנייה בישיבה בירושלים בפיקוח רב הישיבה ושנים מתלמידיה - אך לא מצא אותן כחלופות ראויות. על כן, נוכח ההתרשות מהעורר, הקושי לשלו סיכון ובاهדר חלופת מעצר רואה, לא מצא שירות המבחן להמליץ על שחרור העורר בעת הזאת.

5. ביום 17.9.2017, בתום דיון בעקבות הגשת התסקיר, הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפטקבע כי המסוכנות הנש��פת מהעורר רבה יותר מזו העולה מן התסקיר, ומשנמצא כי אין בידי המפקחים שהוצאו לאין מסוכנות זו, ובשים לב למעשים המียวחות לו המקימים עילת מעצר מובהקת, לא ניתן להסתפק בחלופות המעצר שהוצעו.

6. על החלטה זו הגיע העורר את העורר שלפני. בערר נטען כי מדובר בצעיר בן 25, שלא עבר פלילי. נטען, כי מאז מעצרו לא ניסה העורר ליצור קשר עם אשתו, וכי בנו הוצאה למשפחה אמנה, ועל כן המסוכנות הנש��פת ממשנו אינה חמורה כלפי בית משפט קמא. עוד נטען, כי מסוכנות שירות המבחן בדבר מסוכנותו ואי יכולתם של קרוביו משפחתו לפיקח עליו הין בגדר השערות בלבד, ובית משפט קמא שגה כאשר אישץ אותו, וכאשר לא הורה לשירות המבחן לבחון אפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני.

7. בדיון לפני הפנה בא כוח העורר לטענותיו בכתב העורר. נטען כי בית משפט קמא "יחס בהחלטתו מסוכנות הרבה למשיב אף שבتسקיר המעצר נקבע אר שלא ניתן לשלו מסוכנות", וגם בחוות הדעת הפסיכיאטרית שנייתה בעניינו צוין כי לא נמצא בו כל הפרעה פסיכיאטרית. בא כוח העורר הדגיש כי העורר כופר מכל וכל באישומים המียวחות לו. עוד נטען כי מהחלטת בית משפט קמא עולה כי העילה למעצרו של המשיב היא למעשה חומרת העבירה, עליה שבותלה זה מכבר על ידי המחוקק. לבסוף צוין כי מדובר בצעיר שלא כל עבר פלילי, וכי המסוכנות הנטענת כלפי אינה מבוססת בחומר הריאות, ומכל מקום המסוכנות המียวחת לו על יסוד האישומים נגדו מוגבלת אר כלפי הקטן, אשר הוציא בינתים למשפחה אומנת שאינה ידועה לעורר. לבסוף הבahir בא כוח העורר כי העורר אינו מכון לשאלת קיומה של עילת מעצר אלא אר לחולופת מעצר, לרבות האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי אף שאין למשיב כל עבר פלילי, מסוכנותו עולה מאישומים המียวחות לו, המחייבים מעצרו עד לתום ההליכים. כן נטען כי קיים חשש לשיבוש כלפי אשתו, שהוא עדת תביעה, אשר שינתה גרסתה

כמה פעמים.

דין והכרעה

8. נקודת המוצא בדיון במעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו היא מצוות החוקק, לפיה בית המשפט לא יתנו מעצר, אף בהתקיים עילית מעצר, אם ניתן להציג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפיגעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב) לחוק המעצרים). מעצר עד לתום ההליכים אינו מקדמה על חשבונו העונש הצפוי לנאשם, וחוק המעצרים אף ביטל את עילית המעצר הנעוצה בחומרת העבירה המיוחסת לנאשם, בשל עצמה (בש"פ 6504/03 מדינת ישראל נ' חביב (17.7.2003)).

9. לאחר עיון אני מוצא קושי בהחלטת בית משפט קמא ובעמדת המדינה.

10. אין ספק כי המיעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום הם חמורים. ברם, העורר כופר במינוח לו, וכעולה מהחומר בתיק הוא מייחס את האלים כלפי הקטין לאשתו. העורר צערן בן 25, בוגר בית ספר תיכון עם תעודה בגרות ובוגר שירות צבאי מלא, בהם "תפקיד ללא דופי", כאמור בתסaurus שירות המבחן. העורר גם נדרך כל עבר פלילי. בתסaurus שירות המבחן לא נמצא כל אינדיקציה למסוכנות של העורר, למעט עצם האישומים החמורים המיוחסים לו. נכון הפעם הבלתי מוסבר בין תפקידו "לא דופי" עד כה לבין החשדות החמורים שבכתב האישום, ציין שירות המבחן כי "על רקע הפעם הנ"ל אנו מתקשים לשולח את הסיכון להישנות עבירות דומות מצדיו של [העורר]". העורר גם נשלח להסתכלות פסיכיאטרית במרכז לבリアות הנפש "מעלה הכרמל" לצורך מתן חוות דעת בדבר כשירותו לעמוד לדין. בחוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה עניינו לא נמצא בעורר כל הפרעה פסיכיאטרית והוא נמצא כשיר לעמוד לדין. בחוות הדעת צוין בין היתר כי העורר מכחיש בתוקף שהתעלל בילד וטוען שאישתו היא שתקהפה את הילד, וכי הוא אשם אך בכך שלא דיווח על התנהגותו. עורר חוות הדעת מצין בוגע לעורר כי "במהלך כל הבדיקה וההוווט במחלקה עשה רושם אמיתי ואותנטי".

11. אשר לטענת באת כוח המדינה בדבר חשש לשיבוש ההליכים כלפי אשת העורר. חשש זה נומך בכך ששasset העורר שניתה גרסה מספר פעמים לגבי מעורבות העורר באלים נגד הפעוט, אלא שאין כל טענה למעורבות או השפעה של העורר על שינוי גרסה אלה, ואף החלטתו של בית משפט קמא על מעצר העורר אינה מבוססת על נימוק זה, אף שבבקשה למעצר עד לתום ההליכים הועלה חשש לה"השפעה על עדים".

12. נכון האמור, אינה מקובלת עלי קביעתו הגורפת של בית משפט קמא בדבר המסוכנות הרבה הנש>((ת)) מעהורר כלפי-Coli עולם, המבוססת כל כולה אך על האישומים המיוחסים לעורר, בהם הוא כופר. מכלול הניסיבות עניינו יש בו לבסס לכואורה מסוכנות כלפי הקטין, אשר הוצאה בנסיבות למשפחה אומנת שאינה יודעה לעורר, אך לא מסוכנות כללית. לפיכך אני סבור כי בנסיבות המקרה דן, כמפורט לעיל, ניתן להציג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפיגעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב) לחוק המעצרים), או למעצר בדרך של של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

13. אשר על כן, העורר מתקבל במובן זה שבית המשפט קמא ישוב ויבחן חלופת מעוצר שתוצע על ידי העורר, לרבות חלופת המעוצר בבית אמו בכפר סבא, שנבחנה בעבר, ולרבות אפשרות של מעוצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, יג בתשרי התשע"ח (3.10.2017).

שופט